

онези значителни сумми пари, които по средневъковните обичаи и закони ся зимали отъ тѣ-
жуците ся страни за въ полза на сждийтъ. Но-
вия сждия не смѣялъ да ся ползува нито отъ
една отъ тѣзи три пѣчалби; слѣдователно, за
всичкитѣ тѣзи пѣчалби трѣбвало да го награ-
дѣтъ съ плата; за това унищожението на ста-
ритѣ сждове и устройството на новитѣ прибав-
лявало до 20 милиона къмъ суммитѣ на еже-
годнитѣ господарственни расходи

Необходимостта на правосъдието за разви-
тието на народното благосостояние е тѣй очевид-
на и значителна, че за полезна реформа въ сж-
дебнитѣ учреждения може безъ колебание да
ся плаща ежегодно по много отъ 20 милиона;
тѣзи пари не пропадатъ; а да ся съблюдава еко-
номия въ ущербъ на правосъдието било би, въ
всѣки случай, непозволително и не расчетливо.
Но любопитно е да забѣлѣжиме, че въ тогаваш-
на Франция, всичкитѣ клонове отъ обществен-
ния животъ искали радикални реформи, а за
всичкитѣ реформи трѣбвало да ся харчатъ пари,
и колко по радикални и по полезни били рефор-
митѣ, които по много ся можали да обогатѣтъ
господарството въ бѣдѣще, толко по скѣпо стру-
вали сега. И всичкитѣ тѣ ся събрали въ едно
време, тѣй щото не законодателитѣ управлява-
ли вървежѣтъ на преобразованията, а на про-
тивъ *общото положение на работитѣ*, увличало
подирѣ си и постоянно насилвало *волята на за-*
конодателитѣ. Старината паднала отъ собствен-
ната си вѣтхость, и паднала на веднѣжъ по всич-
кото мѣсто, като не чѣкала да е замѣнѣтъ съ